

61- CHUYỆN CÔ GÁI NGHÈO CÚNG TẤM DẠ CHO TRƯỞNG GIẢ TU-ĐẠT
ĐƯỢC SINH Ở CÔI TRỜI

Bấy giờ trưởng giả Tu-đạt suy nghĩ như vậy: “Thiện pháp nuôi sống gia đình ta, sau khi mạng chung, không đọa ác đạo. Vì sao vậy? Vì ta đã hết lòng dạy dỗ gia đình ta bằng tịnh pháp. Những người bần cùng khốn khổ, có tín tâm hay không có tín tâm, nay ta cũng dùng điều lành dạy họ, bảo họ cúng dường Phật và Tăng. Đó là việc làm đầy đủ trên hết.” Ông liền tâu với vua Ba-tư-nặc, vua bảo sứ đánh trống, rung linh báo cho dân chúng biết:

–Sau bảy ngày nữa trưởng giả Tu-đạt muốn khuyến hóa, quyên góp để cúng dường Tam bảo. Xin tất cả nhân dân ai nấy cũng tùy hỷ, bố thí nhiều hay ít, cho đến đầu ngày thứ bảy, trưởng giả Tu-đạt sẽ đi đến từng người để khuyến hóa quyên góp.

Khi ấy có một cô gái nghèo buôn bán khổ sở chỉ được một tấm dạ để che thân. Cô thấy trưởng giả đến xin liền đem cho. Tu-đạt nhận rồi, lấy làm kinh ngạc, liền lấy tiền bạc, lúa, lụa, y thực, tùy ý cô ta thích gì ông đều đem cung cấp đầy đủ. Sau khi mạng chung người nữ nghèo khổ đó được sinh lên cõi trời, cô đi đến bên Đức Phật. Đức Phật thuyết pháp cho cô nghe và cô được quả Tu-đà-hoàn.

Các Tỳ-kheo hỏi Đức Phật:

–Nay Thiên nữ này nhờ nhân duyên gì được sinh lên cõi trời.

Đức Phật trả lời:

–Ngày trước ở nhân gian, gặp trưởng giả Tu-đạt khuyến hóa, quyên góp, cô sinh tâm hoan hỷ liền lấy tấm dạ trắng đang mặc trên người, bố thí cho Tu-đạt. Nhờ nghiệp lành ấy, cô được sinh lên cõi trời. Rồi cô lại đến bên Ta nghe pháp tin, hiểu nên chứng được quả Tu-đà-hoàn.

M